

PIEŚCIDŁKO (1) *sb n*

I pl pieścidlki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład); poza tym XVIII w.: pieścidelko.

Dem. od nie zaświadczonego u nas „pieścidl” ‘wykwintna potrawa, przysmak, łakocie’: nie pieść też nązbyt przyrodzenia iego [*dziecka*]/ nie żufeczkami/ nie thymi wymyflonemi pieścidlki/ nie winki też [...] bo y mdleyfze będzie/ y żołądek czemu z młodu przywyknie tego mu fie ząwždy będzie chciało. *RejZwierc 6v.*

ES